

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 211

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 1 aprilie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECRETE				
160.	— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Serviciul Credincios</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 70 din 18 februarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și a dispozițiilor art. 180 din Legea nr. 19/2000.....	2-4			
Decizia nr. 71 din 18 februarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în				
			mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.....	4-6
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
285.	— Hotărâre privind înființarea Societății Comerciale „Euroconf” — S.A. prin divizarea parțială a Regiei Autonome „Rami-Dacia”	6-12		
295.	— Hotărâre privind organizarea și funcționarea Centrului Național de Pregătire în Statistică.....	12-14		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
44.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind concursul public de oferte nr. 34/2003 pentru concesionarea unor activități miniere de explorare	14-16		

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului național *Serviciul Credincios*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A pct. II și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

la propunerea ministrului culturii și cultelor,
cu ocazia împlinirii a 90 de ani de viață, pentru întreaga carieră artistică pusă în slujba propășirii artelor plastice din România, pentru realizarea unor importante monumente sculpturale și îndelungata carieră didactică,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler* sculptorului Izsák Martin.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 24 martie 2003.
Nr. 160.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****D E C I Z I A Nr. 70**

din 18 februarie 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001
pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii
și alte drepturi de asigurări sociale, precum și a dispozițiilor art. 180 din Legea nr. 19/2000**

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Florentina Baltă — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Constantin Filimon în Dosarul nr. 8.439/2001 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției și reprezentantul Casei de Pensii a Municipiului București.

În susținerea criticii de neconstituționalitate, autorul arată că, întrucât pensiile și asigurările sociale reprezintă forme de protecție socială, Legea nr. 19/2000 este, conform art. 72 alin. (3) lit. I) din Constituție, o lege organică. Prin urmare, această lege nu poate fi modificată prin intermediul unei ordonanțe a Guvernului, întrucât autoritatea executivă nu este abilitată de a emite ordonanțe în domeniul legii organice. În ceea ce privește prevederile art. 180 din Legea nr. 19/2000, autorul consideră că acestea contravin principiului egalității în drepturi a cetățenilor, deoarece persoanele care nu au beneficiat de pensie până la data de 1 aprilie 2001, dar care au o decizie de pensionare anterioară acestei date, au o

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și a dispozițiilor art. 180 din Legea nr. 19/2000, excepție ridicată de

pensie diferită de persoanele a căror decizie de pensionare a fost emisă după această dată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că nu sunt încălcate dispozițiile art. 16 din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, întrucât textul de lege criticat nu este de natură a crea vreo discriminare, ci numai aduce precizări cu privire la aplicarea în timp a legii. Privitor la critica ordonanței de urgență, în ansamblul său, se arată că interdicția Guvernului de a reglementa în domeniul legii organice se referă numai la ordonanțele simple, iar nu și la ordonanțele de urgență, potrivit art. 114 alin. (4) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 mai 2002, pronunțată în Dosarul nr. 8.439/2001, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001, precum și a dispozițiilor art. I pct. 74 din ordonanță**, excepție ridicată de Constantin Filimon.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001 nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 114 alin. (4) din Constituție privind cazul excepțional și urgența măsurilor în domeniul reglementat și încalcă prevederea constituțională cuprinsă în art. 114 alin. (1) referitoare la imposibilitatea de a se reglementa prin ordonanță în domeniul legii organice. De asemenea, el apreciază că dispozițiile art. I pct. 74 din această ordonanță contravin art. 16 alin. (1) din Constituție privind egalitatea cetățenilor în fața legii, întrucât drepturile de pensie diferă după cum deciziile de pensionare au fost emise înainte sau după data de 1 aprilie 2001. Or, o astfel de diferențiere nu este posibilă decât cu încălcarea principiului egalității în drepturi a tuturor asiguraților.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă, exprimându-și punctul de vedere, consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Guvernul apreciază că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legii organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare. În ceea ce privește ordonanțele de urgență, acestea pot fi adoptate în cazuri excepționale, ce impun luarea unor măsuri urgente pentru salvagardarea unui interes public, care ar putea reclama instituirea unei reglementări inclusiv în domeniul legii organice, și nu doar în acela al legii ordinare. De altfel, Guvernul consideră că prin adoptarea legii de aprobare a ordonanței motivul de neconstituționalitate invocat de autorul excepției, chiar real fiind, a fost asanat.

În ceea ce privește critica referitoare la dispozițiile art. I pct. 74 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2001, Guvernul apreciază că acestea nu contravin principiului egalității în drepturi a cetățenilor, ci, dimpotrivă, nu fac decât să aducă precizări referitoare la aplicarea în timp a dispozițiilor Legii nr. 19/2000, în scopul asigurării egalității în drepturi a tuturor pensionarilor aflați în situații identice.

Avocatul Poporului arată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale nu contravin art. 114 din Constituție, întrucât Legea nr. 19/2000 nu face parte din categoria legilor organice prevăzute de art. 72 alin. (3) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 30 martie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 338/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 25 iunie 2002, precum și dispozițiile art. 180 din Legea nr. 19/2000, cu modificările ulterioare. Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 180: „(1) *La data intrării în vigoare a prezentei legi pensiile de asigurări sociale de stat, pensiile suplimentare, pensiile de asigurări sociale pentru agricultori, stabilite pe baza legislației anterioare, precum și ajutoarele sociale stabilite potrivit legislației de pensii devin pensii în înțelesul prezentei legi.*

(2) *CNPAS va lua măsurile necesare astfel încât la data intrării în vigoare a prezentei legi să determine punctajul mediu anual al fiecărui pensionar, prin raportarea cuantumului pensiilor cuvenite conform legislației anterioare, pe categoriile de pensii prevăzute la art. 40, din care s-a dedus contribuția pentru asigurările sociale de sănătate, datorată conform legii, la valoarea unui punct de pensie, stabilită în condițiile art. 80.*

(3) *Pensionarilor de asigurări sociale de stat ale căror drepturi stabilite în perioada 1 ianuarie 1998 — 31 martie 2001 sunt mai mari decât un punctaj mediu estimat pentru persoanele ce se vor pensiona în condițiile prezentei legi, pe lângă punctajul mediu anual determinat conform prevederilor alin. (2), li se atribuie și acest punctaj mediu estimat, care se are în vedere la operațiunile de indexare și recorelare.*

(4) *Punctajul mediu estimat, prevăzut la alin. (3), se calculează de CNPAS.*

(5) *Punctajul mediu anual și punctajul mediu estimat se pot corecta corespunzător recorelării prevăzute la art. 168 alin. (3)—(5).*

(6) *Cuantumul pensiilor se stabilește în baza prevederilor art. 76, luându-se în considerare punctajul mediu anual sau punctajul mediu estimat, după caz, stabilit conform alin. (2), (3) și (5).*

(7) *În situația în care cuantumul pensiilor, stabilit conform alin. (6), este mai mic decât cel stabilit în baza legislației anterioare, se păstrează în plată cuantumul avantajos.*”

Textele constituționale pretins a fi încălcate sunt următoarele:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”;

— Art. 72 alin. (3): „*Prin lege organică se reglementează: [...] 1) regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele și protecția socială;*”;

— Art. 114: „(1) *Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.*

(2) *Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.*

(3) *Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.*

(4) *În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.*

(5) *Aprobarea sau respingerea ordonanțelor se face printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).*”

I. Cu privire la critica de neconstituționalitate a ordonanței în ansamblu, prin raportare la dispozițiile art. 114 alin. (1) din Constituție, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că

interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legii organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare. O asemenea limitare nu este prevăzută însă de alin. (4) al art. 114 din Constituție, referitor la ordonanțele de urgență, „deoarece cazul excepțional ce impune adoptarea unor măsuri urgente pentru salvagardarea unui interes public ar putea reclama instituirea unei reglementări de domeniul legii organice, nu numai ordinare, care, dacă nu ar putea fi adoptată, interesul public avut în vedere ar fi sacrificat, ceea ce este contrar finalității constituționale a instituției” (Decizia Curții Constituționale nr. 34/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998). Ordonanța de urgență nu este, așadar, o varietate a ordonanței emise în temeiul unei legi speciale de abilitare, ci un act normativ cu o identitate și finalitate distincte, adoptat de Guvern în temeiul unei legitimări constituționale proprii.

De altfel, față de împrejurarea că ulterior sesizării Curții ordonanța de urgență a fost aprobată de Parlament prin lege, critica de neconstituționalitate, sub acest aspect, nu mai are obiect, aprobarea de către organul legiuitor fiind de natură să acopere un asemenea viciu, chiar dacă acesta ar fi fost real.

II. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 180 din Legea nr. 19/2000, nici aceasta nu este întemeiată.

În primul rând, nu se poate reține încălcarea principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, întrucât cele două categorii de pensionari, supuse unor regimuri juridice diferite, nu se află într-o situație identică, de

natură să justifice aplicarea unui tratament egal. Contrar celor susținute de autorul excepției, data pensionării, anterioară sau ulterioară intrării în vigoare a noii reglementări în materie, generează situații juridice diferite, care impun și justifică un tratament juridic diferențiat. Susținerile autorului excepției de neconstituționalitate sunt neîntemeiate, cu atât mai mult cu cât o eventuală extindere a incidenței actului normativ asupra unor situații din trecut — pe care critica sa o presupune — ar avea efect retroactiv și ar contraveni dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

De altfel, a considera întemeiată o atare critică ar însemna să negăm posibilitatea oricărei modificări a legislației în vigoare, întrucât, de fiecare dată, aceasta antrenează o modificare a regimului juridic și deci un tratament juridic diferit pentru persoane aflate, așa cum consideră autorul excepției, în situații identice, ceea ce, desigur, este de neconceput.

În al doilea rând, critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 din Legea nr. 19/2000 nu poate fi reținută, întrucât este infirmată de chiar conținutul textului, care reglementează o procedură tehnică prin a cărei aplicare, în timp, să fie înlăturate discrepanțele inerente între cei pensionați sub imperiul legii anterioare și cei pensionați după intrarea în vigoare a noii reglementări. Existența unor asemenea discrepanțe nu îndreptățește însă calificarea reglementării ca fiind discriminatorie și, prin aceasta, neconstituțională, esențială fiind voința legiuitorului de a le elimina, chiar dacă un atare deziderat se realizează printr-un proces cu derulare în timp, și nu dintr-o dată, ceea ce, pentru rațiuni evidente, nu este practic posibil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și a dispozițiilor art. 180 din Legea nr. 19/2000, excepție ridicată de Constantin Filimon în Dosarul nr. 8.439/2001 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 februarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 71

din 18 februarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 10/2001,

excepție ridicată de Maria Vulcu în Dosarul nr. 1.551/2002, precum și de Georgeta Crăciuneanu în Dosarul nr. 1.550/2002, ambele dosare aflate pe rolul Judecătoriei Sibiu.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 381C/2002 la Dosarul nr. 380C/2002, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în cele două dosare este identic.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării. În consecință, în temeiul art. 164 din Codul de procedură civilă și al art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea dispune conexarea dosarelor anterior menționate, pentru o mai bună administrare a justiției.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că nu sunt încălcate dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție referitoare la principiul neretroactivității, întrucât textele de lege criticate consacră protecția dobânditorului de bună-credință, justificată din rațiuni de echitate socială. În ceea ce privește prevederile art. 46 alin. (4), întrucât acestea nu au legătură cu cauza, se apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 12 septembrie 2002, pronunțate în dosarele nr. 1.551/2002 și nr. 1.550/2002, **Judecătoria Sibiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 10/2001**, excepție ridicată de Maria Vulcu și, respectiv, de Georgeta Crăciuneanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 46 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 10/2001 contravin principiului constituțional consacrat de art. 15 alin. (2), întrucât sancționează cu nulitatea absolută actele juridice încheiate anterior intrării în vigoare a acestei legi.

Judecătoria Sibiu, exprimându-și punctul de vedere, consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată și apreciază că Legea nr. 10/2001 are un caracter reparator, nu dispune pentru trecut, ci asigură reinstaurarea legalității și normalității în spiritul principiilor constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al Avocatului Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că dispozițiile legale criticate, care prevăd condițiile în care actele de înstrăinare a imobilelor ce fac obiectul legii își mențin valabilitatea, nu contravin principiului constituțional al neretroactivității legii. Se invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 191/2002.

Guvernul arată că art. 46 alin. (1) și (4) din Legea nr. 10/2001 consacră principiul constituțional al neretroactivității, încheierea actelor juridice și regimul juridic al nulității acestora fiind reglementate de legea în vigoare la acel moment. Astfel, regimul juridic al proprietății — conținutul juridic, limitele și mijloacele de apărare — este același pentru toți proprietarii, aceștia fiind egal ocrotiți de legea civilă în vigoare la acel moment. Referitor la art. 46 alin. (2), se apreciază că protejarea dobânditorului de bună-credință este justificată de considerațiuni de echitate și utilitate socială și constituie una dintre excepțiile de la principiul „*resolutio iure dantis, resolvitur ius accipientis*”. Însă, în cazul în care dobânditorul este de rea-credință, având cunoștință de faptul că vânzătorul nu este proprietarul bunului, contractul încheindu-se în fraudă adevăratului proprietar cu complicitatea și pe riscul cumpărătorului, sancțiunea aplicabilă este aceea a nulității absolute, în virtutea principiului „*fraus omnia corrumpit*”. În concluzie, excepția de neconstituționalitate este considerată ca fiind neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2), excepția fiind neîntemeiată, întrucât, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că nu intră în competența sa controlul aplicării dispozițiilor unei legi sub raportul acțiunii lor în timp.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 46 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001, text de lege care are următorul conținut:

— Art. 46 alin. (1), (2) și (4): „(1) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile care cad sub incidența prevederilor prezentei legi, sunt valabile dacă au fost încheiate cu respectarea legilor în vigoare la data înstrăinării.*

(2) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele făcute în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută, în afară de cazul în care actul a fost încheiat cu bună-credință. [...]*

(4) *Actele juridice de înstrăinare, inclusiv cele întocmite în cadrul procesului de privatizare, având ca obiect imobile preluate cu titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută dacă au fost încheiate cu încălcarea dispozițiilor imperative ale legilor în vigoare la data înstrăinării.*”

Autoarele excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), conform cărora: „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.*”

I. Examinând conținutul încheierilor Judecătoria Sibiu și susținerile autoarelor excepției, cu raportare la dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea constată că nu poate proceda la examinarea pe fond a excepției privind dispozițiile art. 46 alin. (4), pentru că soluționarea cauzei, aflată pe rolul instanței de judecată, nu depinde de dispoziția legală criticată. Într-adevăr, textul legal menționat sancționează cu nulitatea absolută actele juridice de înstrăinare care au ca obiect imobile preluate cu titlu valabil, iar litigiile în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate au ca obiect constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a unui imobil preluat de stat fără titlu valabil. Prin urmare, critica de neconstituționalitate referitoare la alin. (4) al art. 46 urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă, în temeiul art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată.

II. În ceea ce privește alin. (1) al art. 46, Curtea apreciază că acesta nu face decât să recunoască validitatea actelor juridice de înstrăinare încheiate cu respectarea legilor în vigoare la acea dată, prin aplicarea principiului „*tempus regit actum*”, și deci nu contravine prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), ci, dimpotrivă, dă expresie principiului neretroactivității legii.

Curtea constată că, în realitate, excepția de neconstituționalitate vizează în exclusivitate teza întâi a alin. (2) al art. 46, potrivit căreia „*Actele juridice de înstrăinare, [...] având ca obiect imobile preluate fără titlu valabil, sunt lovite de nulitate absolută*”; or, consideră autoarele excepției, o atare prevedere, prin care sunt invalidate *post factum* acte juridice încheiate anterior, în condiții de deplină validitate, are caracter retroactiv și, prin urmare, contravine art. 15 alin. (2) din Constituție.

Potrivit textului de lege criticat, sancțiunea nulității absolute lovește actele juridice de înstrăinare în cazul în care sunt îndeplinite două condiții: obiectul actului de înstrăinare îl constituie un imobil preluat de stat fără titlu valabil, respectiv actul de înstrăinare a fost încheiat cu rea-credință.

Întrucât este de principiu că nimeni nu poate transmite altuia mai mult decât are el însuși, respectiv „*nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet*”, un act de înstrăinare consimțit de un neproprietar este esențialmente viciat, fiind lipsit de eficiență juridică, se poate susține că prevederea *in terminis* a unei sancțiuni cu o asemenea finalitate nu are caracter retroactiv. Mai mult, examinând teza întâi a art. 46 alin. (2) prin raportare la

teza a doua a aceluiași text, Curtea constată că, fără a prevedea *in terminis*, aceasta are în vedere actele de înstrăinare încheiate cu rea-credință, care erau sancționate cu nulitatea absolută, în lumina principiilor dreptului civil, și anterior actualei reglementări, ceea ce impune concluzia că textul de lege criticat nu are caracter novator și, prin urmare, nu retroactivează.

În considerarea acestor argumente, nu instituirea nulității absolute, ca sancțiune pentru actele de înstrăinare, este relevantă pentru determinarea retroactivității textului dedus controlului, ci, așa cum consideră autoarele excepției, doar o eventuală

modificare *post factum* a calificării obiectului lor, considerat ca fiind imobil preluat fără titlu valabil, în condițiile în care la data preluării un atare titlu existase.

Însă Curtea reține că art. 46 alin. (2) teza întâi nu operează nici o modificare sub acest aspect, calificarea imobilului fiind menționată exclusiv ca o condiție a incidenței sancțiunii pe care o prevede. Obiectul actului de înstrăinare, imobil preluat cu titlu sau fără titlu valabil, constituie, din perspectiva textului dedus controlului, un „dat”, rezultat al aplicării altor prevederi legale, cu a căror neconstituționalitate Curtea nu a fost însă sesizată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (4) din Legea nr. 10/2001, excepție ridicată de Maria Vulcu în Dosarul nr. 1.551/2002, precum și de Georgeta Crăciuneanu în Dosarul nr. 1.550/2002, ambele dosare aflate pe rolul Judecătorei Sibiu.

II. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001, excepție ridicată de aceleași autoare în aceleași dosare.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 februarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înființarea Societății Comerciale „Euroconf” — S.A. prin divizarea parțială a Regiei Autonome „Rami-Dacia”

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 1 alin. (1) și al art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/1997 privind reorganizarea regiilor autonome, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 207/1997, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se înființează, prin divizarea parțială a Regiei Autonome „Rami-Dacia”, Societatea Comercială „Euroconf” — S.A., societate comercială pe acțiuni, persoană juridică română, cu sediul în orașul Vânju Mare, Str. Republicii nr. 91, județul Mehedinți.

(2) Societatea Comercială „Euroconf” — S.A. se organizează și funcționează în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare și cu statutul propriu prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Obiectul principal de activitate al Societății Comerciale „Euroconf” — S.A. îl constituie fabricarea și comercializarea confecțiilor textile pe piața internă și externă.

Art. 3. — Capitalul social al Societății Comerciale „Euroconf” — S.A. este deținut în întregime de statul român, în calitate de acționar unic, iar Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului își asumă, în numele statului, drepturile și obligațiile rezultând din calitatea de acționar la Societatea Comercială „Euroconf” — S.A.

Art. 4. — (1) Capitalul social inițial, integral vărsat, al Societății Comerciale „Euroconf” — S.A., la data înființării, este de 20.207.125.000 lei, divizat în 808.285 acțiuni nominative, fiecare având o valoare nominală de 25.000 lei.

(2) Patrimoniul Societății Comerciale „Euroconf” — S.A. se constituie prin preluarea unei părți din patrimoniul Regiei Autonome „Rami-Dacia”, conform balanței de verificare contabilă, întocmită la data de 31 decembrie 2002. Patrimoniul Regiei Autonome „Rami-Dacia” se diminuează în mod corespunzător.

Art. 5. — (1) Predarea-preluarea activului și pasivului între Regia Autonomă „Rami-Dacia” și Societatea Comercială „Euroconf” — S.A. se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Societatea Comercială „Euroconf” — S.A. preia drepturile și obligațiile patrimoniale aferente părții care se desprinde prin divizare din Regia Autonomă „Rami-Dacia” și se substituie în litigiile în curs

ale acesteia, în părțile care o privesc. Repartizarea acestora se face prin protocolul prevăzut la alin. (1).

Art. 6. — Personalul Regiei Autonome „Rami—Dacia” încadrat la Fabrica de Confecții „Euroconf”, care își desfășoară activitatea la sediul unității, va fi preluat de Societatea Comercială „Euroconf” — S.A. și va fi considerat transferat, păstrându-și drepturile salariale avute la data transferului, până la încheierea noului contract colectiv de muncă.

Art. 7. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri acțiunile Societății Comerciale „Euroconf” — S.A. sunt deținute în totalitate de stat, care își exercită drepturile și își asumă obligațiile

conferite de calitatea sa de acționar unic, prin Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, până la privatizarea lor, conform programului de privatizare.

Art. 8. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă art. 2 liniuța a șasea din Hotărârea Guvernului nr. 185/1991 privind înființarea Regiei Autonome „Rami—Dacia”, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 345/1999 privind transmiterea unității de confecții „Euroconf” din patrimoniul Regiei Autonome „Rasirom” în patrimoniul Regiei Autonome „Rami—Dacia”, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru de interne,
Ioan Rus

Ministrul Autorității pentru Privatizare
și Administrarea Participațiilor Statului,
Ovidiu Tiberiu Mușetescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 13 martie 2003.
Nr. 285.

ANEXĂ

STATUTUL

Societății Comerciale „Euroconf” — S.A.

CAPITOLUL I

Denumirea și sediul

Art. 1. — Denumirea societății comerciale este Societatea Comercială „Euroconf” — S.A., denumită în continuare *societate comercială*.

Art. 2. — În toate actele, facturile, anunțurile, publicațiile ori în alte acte emanând de la societatea comercială denumirea acesteia va fi precedată sau urmată de cuvintele „societate pe acțiuni” sau de inițialele „S.A.”, de capitalul social, de sediul societății comerciale, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și de codul unic de înregistrare la Oficiul registrului comerțului.

Art. 3. — (1) Sediul societății comerciale pe acțiuni este în România, orașul Vânju Mare, Str. Republicii nr. 91, județul Mehedinți.

(2) Societatea comercială poate să-și schimbe sediul pe baza hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor și cu respectarea condițiilor de înscriere și publicitate cerute de lege.

(3) De asemenea, aceasta poate înființa filiale, sucursale, reprezentanțe, agenții, magazine, depozite și sedii secundare și în alte localități din țară și din străinătate.

(4) Societatea comercială va fi societate deschisă.

CAPITOLUL II

Forma juridică

Art. 4. — (1) Societatea comercială este „societate pe acțiuni”.

(2) Obligațiile sociale ale societății comerciale sunt garantate cu patrimoniul său social.

Art. 5. — (1) Societatea comercială este persoană juridică română și funcționează legal din ziua înmatriculării ei la registrul comerțului.

(2) Societatea comercială are sigiliu și conturi bancare proprii și își desfășoară activitatea în conformitate cu dispozițiile contractului de societate, statutului, Codului comercial, Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale altor reglementări legale în vigoare.

CAPITOLUL III

Scopul și obiectul de activitate, durata de funcționare

Art. 6. — Scopul societății comerciale este producerea și comercializarea articolelor de îmbrăcăminte pe piața internă și externă, promovarea și punerea în aplicare a inițiativelor de interes în domeniul fabricației de confecții din țesături, domenii conexe și realizarea de beneficii.

Art. 7. — (1) În vederea respectării contractelor încheiate pentru realizarea și menținerea activității de bază, obiectul de activitate al societății comerciale este cel prevăzut în prezentul statut.

(2) Obiectul principal de activitate al societății comerciale îl constituie producția de confecții textile și comercializarea la import și la export a acestora.

Art. 8. — Durata societății comerciale este nelimitată.

CAPITOLUL IV

Capitalul social și acțiunile

Art. 9. — Capitalul social total subscris inițial este de 20.207.125.000 lei, având următoarea structură:

Acționari	Nr. acțiuni	% din total acțiuni	Valoarea (la 25.000 lei/acțiune)
Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului	808.285	100	20.207.125.000

Art. 10. — (1) Reducerea capitalului social va putea fi făcută numai după două luni din ziua în care hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor de reducere a capitalului social a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. Hotărârea de reducere a capitalului social va trebui să respecte minimul de capital social fixat de lege, să arate motivele pentru care se face reducerea și procedeele ce va fi utilizat pentru efectuarea ei.

(2) Când societatea comercială a emis obligațiuni, nu se va putea proceda la reducerea capitalului social prin restituiri făcute acționarilor din sumele rambursate în contul acțiunilor decât în proporție cu valoarea obligațiunilor rambursate.

(3) Orice creditor al societății comerciale, anterior publicării hotărârii prevăzute la alin. (1), poate face opoziție în termen de două luni de la publicarea hotărârii în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în condițiile prevăzute de lege.

(4) Opoziția suspendă executarea hotărârii față de oponent până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Art. 11. — (1) Majorarea capitalului social se va putea face numai cu respectarea dispozițiilor prevăzute de lege pentru constituirea societății comerciale.

(2) Hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor pentru majorarea capitalului social se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, acordându-se, pentru exercitarea dreptului de preferință, un termen de cel puțin o lună, cu începere din ziua publicării.

(3) Dacă majorarea capitalului social se face prin subscripție publică, prospectul de emisiune purtând semnăturile autentice a doi dintre administratori se va depune la registrul comerțului pentru îndeplinirea formalităților prevăzute de lege.

(4) Administratorii sunt solidar răspunzători de exactitatea celor arătate în prospectul de emisiune, în publicațiile făcute de societatea comercială sau în cererile adresate Oficiului registrului comerțului, în vederea majorării capitalului social.

(5) În cazul în care majorarea capitalului social se va face prin subscripții în natură, adunarea generală extraordinară a acționarilor care a hotărât aceasta va numi unul sau mai mulți experți pentru evaluarea acestor subscripții.

(6) Subscripții în creanțe nu sunt admise.

(7) După depunerea raportului de expertiză, adunarea generală extraordinară a acționarilor se va convoca din nou și, în funcție de concluziile experților, poate hotărî majorarea capitalului social.

(8) Hotărârea de majorare a capitalului social va cuprinde descrierea subscripției în natură, numele persoanelor care o efectuează și numărul acțiunilor ce se vor emite în schimb.

(9) Acțiunile emise pentru majorarea capitalului social vor fi oferite spre subscriere în primul rând celorlalți acționari, proporțional cu numărul acțiunilor pe care le posedă și cu obligația ca aceștia să-și exercite dreptul de preferință în termenul hotărât de adunarea generală a acționarilor. După expirarea acestui termen acțiunile vor fi subscrise public.

Art. 12. — (1) Acțiunile societății comerciale pot fi nominative și la purtător.

(2) La constituirea societății comerciale cu capital integral de stat capitalul social total subscris de 20.207.125.000 lei este împărțit în acțiuni nominative, fiecare în valoare de 25.000 lei.

(3) Acțiunile emise de societatea comercială sunt de o egală valoare, ele acordă posesorilor lor drepturi egale. Orice acțiune dă dreptul la un vot în adunarea generală a acționarilor.

(4) Capitalul social nu va putea fi majorat și nu se vor putea emite noi acțiuni până nu vor fi complet achitate cele din emisiunea precedentă.

Art. 13. — (1) Acțiunile vor cuprinde:

a) denumirea și durata societății comerciale;

b) data actului constitutiv, codul unic de înregistrare sub care este înmatriculată societatea comercială și numărul Monitorului Oficial al României, Partea a IV-a, în care s-a făcut publicarea;

c) capitalul social, numărul acțiunilor și numărul de ordine, valoarea nominală a acțiunilor și vărsămintele efectuate;

d) avantaje acordate fondatorilor.

(2) Pentru acțiunile nominative se vor mai arăta numele, prenumele și domiciliul acționarului (pentru persoane fizice) sau denumirea, sediul și codul unic de înregistrare ale acestuia (persoană juridică).

Art. 14. — (1) Dreptul de proprietate asupra acțiunilor nominative se transmite prin declarația făcută în registrul de acțiuni al societății comerciale, subscrisă de cedent și de cesionar sau de mandatarii lor și prin mențiunea făcută pe acțiune.

(2) Subscriitorii și cesionarii ulteriori sunt răspunzători solidar de plata integrală a acțiunilor timp de 3 ani, de la data la care s-a făcut mențiunea de transmitere în registrul acționarilor societății comerciale.

(3) Acțiunile nominative pot fi convertite în acțiuni la purtător și invers, în condițiile legii.

(4) Dreptul de proprietate asupra acțiunilor la purtător se transferă prin simpla tradițiune a acestora.

(5) Exercițiul dreptului la vot în adunările generale se suspendă pentru acționarii care nu sunt la curent cu vărsămintele ajunse la scadență.

Art. 15. — (1) Când acționarii nu au efectuat plata vărsămintelor datorate la termenele prevăzute de lege vor fi invitați să-și îndeplinească această obligație printr-o somație colectivă, publicată de două ori, la un interval de 15 zile, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și într-un ziar de largă răspândire. Dacă nici în urma acestei somații acționarii nu vor efectua vărsămintele, consiliul de administrație va putea decide fie urmărirea acționarilor pentru vărsămintele restante, fie anularea acestor acțiuni nominative.

(2) Decizia de anulare se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, cu specificarea numărului de ordine al acțiunilor anulate. În locul acestora vor fi emise noi acțiuni purtând același număr, care vor fi vândute.

(3) Sumele obținute din vânzare vor fi întrebuințate pentru acoperirea cheltuielilor de publicare și vânzare, a dobânzilor de întârziere și a vărsămintelor neefectuate, restul fiind înapoiat acționarilor.

(4) Dacă prețul obținut nu este îndeustător pentru acoperirea tuturor sumelor datorate societății comerciale sau dacă vânzarea nu are loc din lipsă de cumpărători, aceasta va putea să se îndrepte împotriva subscriitorilor și cesionarilor, conform legii.

(5) Dacă în urma îndeplinirii acestor formalități nu s-au realizat sumele datorate societății comerciale, se va proceda de îndată la reducerea capitalului social proporțional cu diferența dintre capitalul existent și capitalul social.

Art. 16. — Acționarii care oferă spre vânzare acțiunile lor prin ofertă publică vor trebui să întocmească prospectul și să îndeplinească formalitățile cerute de lege.

Art. 17. — Situația acțiunilor trebuie să fie cuprinsă în anexa la situația financiară anuală și în mod deosebit să arate dacă acțiunile au fost integral achitate și, după caz, și numărul acțiunilor pentru care s-a cerut fără rezultat efectuarea vărsămintelor.

Art. 18. — În cazul pierderii uneia sau mai multor acțiuni, proprietarul are obligația să anunțe consiliul de administrație al societății comerciale și să facă publică pierderea în presă în termen de 24 de ore, într-un ziar de mare tiraj din localitatea în care se află sediul societății comerciale. După 6 luni se va putea obține un duplicat al acțiunii pierdute.

CAPITOLUL V

Emiterea de obligațiuni

Art. 19. — (1) Societatea comercială poate emite obligațiuni la purtător sau nominative, pentru o sumă ce nu poate depăși trei pătrimi din capitalul vărsat și existent, conform ultimei situații financiare aprobate.

(2) Valoarea nominală a unei obligațiuni nu poate fi mai mică de 25.000 lei.

(3) Formalitățile ce trebuie îndeplinite pentru emiterea de obligațiuni sunt prevăzute de art. 162—171 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Adunarea generală a acționarilor

Art. 20. — (1) Organul de conducere al societății comerciale este adunarea generală a acționarilor.

(2) Adunările generale ale acționarilor sunt ordinare și extraordinare și se desfășoară la sediul societății comerciale sau în locul prevăzut în convocator.

Art. 21. — Adunarea generală ordinară a acționarilor se întrunește cel puțin o dată pe an, în cel mult 3 luni de la încheierea exercițiului financiar.

Art. 22. — Adunarea generală ordinară a acționarilor are următoarele atribuții:

a) aprobă structura organizatorică a societății comerciale și numărul de posturi, precum și normativul de constituire a compartimentelor funcționale și de producție;

b) alege administratorii, membrii consiliului de administrație și cenzorii, inclusiv cenzorii supleanți, îi descarcă de activitate și îi revocă;

c) numește directorul general al societății comerciale care este și președintele consiliului de administrație al acesteia;

d) fixează valoarea garanției ce trebuie depusă de administratori și remunerația cuvenită pentru exercițiul în curs al cenzorilor și directorului general;

e) discută, aprobă sau modifică situația financiară anuală, după ascultarea raportului consiliului de administrație și a raportului cenzorilor, și fixează dividendele;

f) aprobă bugetul de venituri și cheltuieli și, după caz, programul de activitate pe exercițiul financiar următor;

g) se pronunță asupra gestiunii administratorilor;

h) hotărăște cu privire la gajarea, închirierea sau desființarea uneia sau mai multora dintre unitățile societății comerciale;

i) hotărăște cu privire la contractarea de împrumuturi bancare pe termen lung, inclusiv a celor externe, la nivelul împrumuturilor bancare curente și la condițiile de acordare a creditelor comerciale și aprobă orice fel de credit acordat de societatea comercială;

j) hotărăște cu privire la executarea de reparații capitale și realizarea de investiții noi, dacă acestea depășesc 10% din capitalul social;

k) hotărăște cu privire la acționarea în justiție a administratorilor, a directorului și a cenzorilor pentru pagubele pricinuite societății comerciale;

l) hotărăște angajarea și concedierea membrilor consiliului de administrație;

m) hotărăște și asupra altor probleme date în competența sa de lege și de prezentul statut.

Art. 23. — (1) Pentru validitatea deliberărilor adunării generale ordinare a acționarilor este necesară prezența acționarilor care să reprezinte cel puțin 50% din capitalul social, iar hotărârile să fie luate de acționarii care dețin cel puțin trei părți din capitalul social reprezentat în adunare.

(2) Dacă adunarea generală ordinară a acționarilor nu poate lucra din cauza neîndeplinirii acestor condiții, se va întruni la o a doua convocare și poate delibera asupra problemelor puse la ordinea de zi a celei dintâi adunări, oricare ar fi partea de capital reprezentată de acționarii prezenți, cu majoritate de voturi.

Art. 24. — Adunarea generală extraordinară a acționarilor se întrunește ori de câte ori este nevoie să se ia o hotărâre pentru:

a) majorarea capitalului social;

b) schimbarea obiectului de activitate;

c) schimbarea formei juridice a societății comerciale;

d) mutarea sediului;

e) fuziunea cu alte societăți comerciale;

f) reducerea capitalului social sau reîntregirea sa prin emisiune de noi acțiuni;

g) dizolvarea anticipată a societății comerciale;

h) emisiune de obligațiuni;

i) conversia acțiunilor dintr-o categorie în cealaltă;

j) conversia unei categorii de obligațiuni în altă categorie sau în acțiuni;

k) orice altă modificare a contractului de societate ori a statutului sau orice altă hotărâre pentru care este cerută aprobarea adunării generale extraordinare a acționarilor.

Art. 25. — Pentru validitatea deliberărilor adunării generale extraordinare a acționarilor, la prima convocare este necesară prezența acționarilor reprezentând cel puțin trei părți din capitalul social, iar hotărârile se vor lua cu votul unui număr de acționari care să reprezinte cel puțin 50% din capitalul social.

Art. 26. — (1) Convocarea adunării generale extraordinare a acționarilor se face de președintele consiliului de administrație sau de unul dintre administratori, desemnat de președinte.

(2) Convocarea va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în ziarul cel mai răspândit din localitatea de reședință a societății comerciale.

(3) Termenul de întrunire nu poate fi mai mic de 15 zile de la publicarea convocării. Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării, precum și ordinea de zi, cu menționarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul ordinii de zi a adunării generale extraordinare a acționarilor.

(4) Dacă pe ordinea de zi figurează și propuneri pentru modificarea statutului și contractului de societate, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor.

(5) În înștiințarea pentru prima adunare generală extraordinară a acționarilor se vor fixa ziua și ora pentru cea de-a doua adunare, dacă cea dintâi nu s-ar putea ține. Dacă această mențiune se va emite, cea de-a doua adunare va avea loc în a opta zi de la prima.

Art. 27. — (1) Acționarii își exercită dreptul de vot în adunarea generală extraordinară a acționarilor, proporțional cu numărul acțiunilor pe care le posedă.

(2) Exercițarea dreptului la vot se suspendă pentru acționarii care nu sunt la curent cu vărsămintele ajunse la scadență.

Art. 28. — (1) Acționarii care posedă acțiuni la purtător au drept de vot numai dacă le-au depus la casieria societății comerciale cu cel puțin 5 zile înainte de adunare.

(2) Constatarea depunerii în termen a acțiunilor la purtător se va face de către cenzori, printr-un proces-verbal. Acțiunile vor rămâne depuse la casierie până după adunarea generală a acționarilor, dar nu vor putea fi reținute mai mult de 10 zile de la data acesteia.

Art. 29. — (1) Acționarii vor putea fi reprezentați în adunările generale ale acționarilor prin alți acționari, numai pe baza unei procuri speciale. Procurile vor fi depuse în original cu cel puțin o zi înainte de adunarea generală. Ele vor fi reținute de societatea comercială, făcându-se mențiune despre aceasta în procesul-verbal al adunării.

(2) Administratorii și salariații societății comerciale care sunt acționari pot reprezenta în adunarea generală a acționarilor și pot vota pe bază de procură pentru alți acționari ai societății comerciale, dar nu îi pot reprezenta pe acționari sub sancțiunea nulității hotărârii dacă fără votul acestora nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

Art. 30. — (1) Administratorii societății comerciale nu pot vota pe baza acțiunilor pe care le posedă, nici personal și nici prin mandatar, descărcarea gestiunii lor sau o problemă în care persoana ori administrația lor ar fi în discuție. Ei pot vota însă situația financiară anuală și contul de profit și pierdere dacă, fiind posesorii a cel puțin jumătate din capitalul social, nu se poate forma majoritatea legală fără votul lor.

(2) Acționarul care, într-o anumită operațiune are, fie personal, fie ca mandatar al altei persoane, un interes contrar aceluia al societății comerciale, va trebui să se abțină de la deliberările privind acea operațiune, în caz contrar fiind răspunzător de daunele produse societății comerciale dacă fără votul său nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

Art. 31. — (1) Ședința adunării generale a acționarilor este deschisă și este prezidată de președintele consiliului de administrație sau de acela care îi ține locul.

(2) Adunarea generală a acționarilor va desemna dintre acționarii prezenți 2 sau mai mulți secretari care vor verifica lista de prezență a acționarilor, indicând capitalul social pe care îl reprezintă fiecare, procesul-verbal al cenzorilor pentru constatarea numărului acțiunilor depuse și îndeplinirea tuturor formalităților cerute de lege și de prezentul statut pentru ținerea adunării, după care se va trece la ordinea de zi.

Art. 32. — (1) Dezbaterile din ședința adunării generale a acționarilor vor fi consemnate într-un proces-verbal ce va fi semnat de președinte și de secretar.

(2) În procesul-verbal se vor arăta modul în care au fost îndeplinite formalitățile de convocare, data și locul adunării, acționarii prezenți, numărul acțiunilor, dezbaterile în rezumat, hotărârile luate, iar la cererea acționarilor — declarațiile făcute de ei în ședință.

(3) La procesul-verbal se vor anexa actele referitoare la convocare, materialele prezentate, precum și listele de prezență a acționarilor.

(4) Procesul-verbal și listele de prezență vor fi trecute în registrul adunărilor generale ale acționarilor.

Art. 33. — Hotărârile adunării generale a acționarilor se iau prin vot deschis. Votul secret este obligatoriu pentru alegerea membrilor consiliului de administrație și a cenzorilor, pentru revocarea lor și pentru luarea hotărârilor referitoare la răspunderea administratorilor.

Art. 34. — (1) Pentru a fi opozabile terților, hotărârile adunării generale a acționarilor vor fi depuse în termen de 15 zile la Oficiul registrului comerțului pentru a fi menționate în registru și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(2) Ele nu vor putea fi executate înainte de îndeplinirea acestor formalități.

(3) Hotărârile luate de adunarea generală a acționarilor în limitele legii și ale prezentului statut sunt obligatorii chiar pentru acționarii care nu au luat parte la adunare sau care au votat împotriva.

Art. 35. — (1) Acționarii care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat împotriva și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal al ședinței pot ataca în justiție hotărârile adunării generale a acționarilor, conform legii.

(2) Acționarii care nu sunt de acord cu hotărârile luate de adunarea generală, privitoare la schimbarea obiectului principal de activitate, la mutarea sediului sau la forma societății comerciale, au dreptul de a se retrage din aceasta și de a obține contravaloarea acțiunilor pe care le posedă, la alegerea lor, fie proporțional cu activul social net ce ar rezulta după ultima situație financiară anuală aprobată, fie la valoarea medie de pe piață a acțiunilor din ultimul trimestru înscris în cota bursei sediului social ori, în lipsă, a bursei locului celui mai apropiat sau, după caz, de pe piața organizată extrabursieră.

(3) O dată cu declarația de retragere ei vor depune și acțiunile pe care le posedă.

Art. 36. — La lucrările adunărilor generale ale acționarilor pot fi invitați reprezentanți ai sindicatului, ai salariaților și ai presei.

CAPITOLUL VII

Administrarea și reprezentarea societății comerciale, consiliul de administrație

Art. 37. — (1) Societatea comercială este administrată de un consiliu de administrație alcătuit din 3 administratori revocabili, reeligibili, aleși pentru un mandat de 4 ani de către adunarea generală a acționarilor, cu posibilitatea de a fi realesi pe noi perioade de 4 ani.

(2) Alegerea administratorilor se face din rândul acționarilor.

(3) Numirea și înlocuirea administratorilor se fac exclusiv de către adunarea generală a acționarilor prin vot secret.

(4) Numărul de administratori se stabilește de către adunarea generală a acționarilor.

(5) La prima ședință consiliul de administrație alege dintre membrii săi un președinte și un vicepreședinte.

(6) În situația în care președintele lipsește din societate atribuțiile acestuia revin vicepreședintelui.

(7) Când rămâne un singur administrator și acesta vrea să se retragă, trebuie convocată de urgență adunarea generală a acționarilor.

Art. 38. — (1) Fiecare administrator trebuie să depună o garanție pentru administrația sa, egală cu valoarea nominală a cel puțin 10 acțiuni și care va fi stabilită de adunarea generală a acționarilor.

(2) Dacă administratorul este acționar, garanția se constituie la cererea acestuia, prin depunerea a 10 acțiuni, care pe perioada mandatului sunt inalienabile și se păstrează la casieria societății comerciale.

(3) Garanția se depune înainte de preluarea funcției de către administrator, în caz contrar el fiind considerat demisionat.

(4) Garanția rămâne în casieria societății comerciale și nu va putea fi restituită administratorului decât după ce adunarea generală a acționarilor a aprobat situația financiară a ultimului exercițiu financiar în care administratorul a îndeplinit această funcție și i-a dat descărcarea.

Art. 39. — Pentru valabilitatea deciziilor consiliului de administrație este necesară prezența a cel puțin jumătate din numărul administratorilor, iar deciziile se iau cu majoritatea absolută a membrilor prezenți.

Art. 40. — (1) Consiliul de administrație se întrunește cel puțin o dată pe lună și ori de câte ori este necesar, la sediul societății comerciale.

(2) Convocarea se face de președintele consiliului de administrație.

(3) Convocările vor cuprinde locul unde se va ține ședința și ordinea de zi, neputându-se lua nici o decizie asupra problemelor neprevăzute decât în caz de urgență și cu condiția ratificării acestor decizii în ședința următoare de către membrii absenți la ședința anterioară.

(4) În ședințele consiliului de administrație directorul general și directorii adjuncți vor prezenta rapoarte și informări scrise în legătură cu activitatea desfășurată.

(5) La ședințele consiliului de administrație vor fi convocați și cenzorii.

(6) Dezbaterile se consemnează într-un proces-verbal care va cuprinde ordinea dezbaterilor, deciziile luate, numărul de voturi întrunite și opiniile separate.

(7) Procesul-verbal se înscrie în registrul ședințelor și deliberărilor consiliului de administrație și va fi semnat de persoana care a prezidat ședința și de secretar.

Art. 41. — Președintele consiliului de administrație al societății comerciale îndeplinește și funcția de director general, asigurând conducerea curentă a acesteia, ducerea la îndeplinire a hotărârilor adunării generale a acționarilor și ale consiliului de administrație ale societății comerciale.

Art. 42. — (1) În relațiile cu terții societatea comercială este reprezentată de președintele consiliului de administrație, pe baza și în limitele împuternicirilor date de adunarea generală a acționarilor sau, în lipsa acestuia, de către unul dintre administratorii desemnați de consiliul de administrație, care reprezintă societatea comercială și semnează actele care o angajează față de terți.

(2) Dreptul de reprezentare nu poate fi transmis.

(3) Membrii consiliului de administrație vor putea exercita orice act care este legat de administrarea societății comerciale în interesul acesteia, în limita drepturilor care li se conferă și cu respectarea prevederilor legale.

(4) Președintele consiliului de administrație este obligat să pună la dispoziție acționarilor și cenzorilor documentele societății comerciale, la cererea acestora.

Art. 43. — Membrii consiliului de administrație, directorul general și directorii adjuncți ai societății comerciale nu vor putea fi, fără autorizarea consiliului de administrație, administratori, membri în comitetul de direcție, cenzori sau asociați cu răspundere nelimitată în alte societăți concurente sau având același obiect, nici nu vor putea exercita același comerț sau altul concurent, pe cont propriu sau al altei persoane, sub pedeapsa revocării și răspunderii pentru daune.

Art. 44. — (1) Obligațiile și răspunderile administratorilor sunt reglementate de dispozițiile referitoare la mandat și de cele speciale prevăzute în contract, în prezentul statut și în Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Administratorii sunt solidar răspunzători față de societatea comercială pentru:

- realitatea vărsămintelor efectuate de asociați;
- existența reală a dividendelor plătite;
- existența registrelor cerute de lege și corecta lor ținere;
- exacta îndeplinire a hotărârilor adunărilor generale ale acționarilor;

e) stricta îndeplinire a îndatoririlor pe care legea, contractul de societate și prezentul statut le impun.

(3) Consiliul de administrație are obligația de a se preocupa pentru încheierea de contracte comerciale cu furnizorii și beneficiarii la nivelul capacității societății comerciale, contractele încheiate având o rentabilitate care să asigure acoperirea cheltuielilor și obținerea de profit.

(4) Consiliul de administrație va urmări încadrarea în prețurile negociate cu clienții, iar în situația depășirii prețului negociat membrii consiliului de administrație vor hotărî în legătură cu executarea respectivului contract.

Art. 45. — (1) Acțiunea în răspundere contra administratorilor, cenzorilor și directorilor aparține adunării generale a acționarilor, care va decide cu votul acționarilor care dețin majoritatea

absolută din capitalul social reprezentat în adunarea generală, conform prevederilor art. 24. Hotărârea va putea fi luată chiar dacă problema răspunderii nu figurează pe ordinea de zi. Adunarea generală a acționarilor desemnează cu aceeași majoritate și persoana însărcinată să exercite acțiunea în justiție.

(2) Când adunarea generală a acționarilor decide pornirea acțiunii în răspundere contra administratorilor, mandatul celor în cauză încetează de drept și adunarea va proceda la înlocuirea lor.

(3) Dacă acțiunea se pornește împotriva directorilor, aceștia sunt suspendați de drept din funcție, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Art. 46. — Consiliul de administrație are următoarele atribuții:

a) angajează și concediază personalul din cadrul societății comerciale;

b) întocmește proiectul regulamentului de ordine interioară pe care îl supune spre aprobare adunării generale a acționarilor;

c) stabilește îndatoririle și împuternicirile personalului societății comerciale, pe compartimente și colective de proiectare;

d) negociază cu sindicatul și reprezentanții salariaților contractului colectiv de muncă;

e) încheie cu aprobarea adunării generale a acționarilor contracte de închiriere, vânzare-cumpărare, pentru dobândirea de imobile și alte bunuri destinate realizării obiectului de activitate al societății comerciale, cu valoare ce nu depășește în total sau în parte o zecime din capitalul social;

f) stabilește strategia și tactica de management, marketing, cercetare și dezvoltare, asigurarea calității și de protecție a mediului;

g) supune anual aprobării adunării generale a acționarilor, în 90 de zile de la încheierea exercițiului financiar, raportul cu privire la activitatea societății comerciale, situația financiară anuală și contul de profit și pierdere pe anul precedent, proiectul programului de activitate și proiectul bugetului de venituri și cheltuieli ale societății comerciale pe anul următor;

h) pune la dispoziție comisiei de cenzori, cu o lună înainte de ziua stabilită pentru ședința adunării generale a acționarilor, situația financiară anuală precedentă cu contul de profit și pierdere, însoțit de raportul consiliului de administrație, precum și documentele justificative;

i) rezolvă orice alte probleme hotărâte de adunarea generală a acționarilor sau prevăzute de lege.

CAPITOLUL VIII

Gestiunea

Art. 47. — (1) Gestiunea societății comerciale este controlată de 3 cenzori și de 3 cenzori supleanți.

(2) Cenzorii se aleg de la început de adunarea generală a acționarilor prin contractul de societate. Revocarea lor se face de adunarea generală a acționarilor cu votul cerut la adunările generale extraordinare.

(3) Durata mandatului cenzorilor este de 3 ani, aceștia putând fi realeși.

(4) Cenzorii trebuie să-și exercite personal mandatul, iar cel puțin unul dintre ei trebuie să fie contabil autorizat în condițiile legii sau expert contabil.

(5) Cenzorii sunt remunerați cu indemnizație fixă stabilită de adunarea generală a acționarilor. Cenzorii au obligația de a depune o garanție egală cu a treia parte din garanția stabilită pentru administratori conform prevederilor art. 38 alin. (1), dar nu mai puțin de 4 acțiuni, în aceleași condiții prevăzute de lege pentru administratori.

Art. 48. — (1) Cenzorii au următoarele atribuții:

a) să supravegheze gestiunea societății comerciale, să verifice situația financiară anuală și contul de profit și pierdere (să fie legal întocmite și în concordanță cu registrele, dacă acestea sunt regulat ținute și dacă evaluarea patrimoniului s-a făcut conform regulilor stabilite pentru întocmirea situației financiare anuale);

b) să facă în fiecare lună și înopinat inspecții casei și să verifice existența titlurilor sau valorilor ce sunt proprietatea societății comerciale sau care au fost primite în gaj, cautiune ori depozit;

c) să informeze consiliul de administrație asupra neregulilor constatate în administrație și asupra încălcării dispozițiilor legale

și a prevederilor prezentului statut, iar cazurile mai importante le vor aduce la cunoștință adunării generale a acționarilor;

d) să controleze, la încheierea exercițiului financiar, exactitatea inventarului, a documentelor și a informațiilor prezentate de consiliul de administrație asupra conturilor societății comerciale, a situației financiare anuale și a contului de profit și pierdere, prezentând adunării generale a acționarilor un raport scris;

e) să controleze operațiunile de lichidare a societății comerciale;

f) să prezinte adunării generale a acționarilor punctul lor de vedere la propunerile de reducere a capitalului social;

g) să convoace adunarea generală ordinară sau extraordinară a acționarilor când n-a fost convocată de consiliul de administrație;

h) să ia parte la adunările generale ordinare și extraordinare ale acționarilor, putând face să se înscrie în ordinea de zi propunerile pe care le vor crede necesare;

i) să constate permanent depunerea garanției din partea administratorilor;

j) să vegheze ca dispozițiile legii, contractului de societate și/sau ale prezentului statut să fie îndeplinite de consiliul de administrație.

(2) Atribuțiile și modul de organizare și funcționare a activității cenzorilor se completează cu celelalte dispoziții legale în vigoare în acest domeniu.

CAPITOLUL IX

Activitatea

Art. 49. — Exercițiul economico-financiar începe la data de 1 ianuarie și se încheie la data de 31 decembrie a fiecărui an. Primul exercițiu bugetar începe la data constituirii societății comerciale.

Art. 50. — Societatea comercială va ține evidența contabilă în lei și va întocmi situația financiară anuală și contul de profit și pierdere în condițiile prevăzute de lege.

Art. 51. — (1) În afară de evidențele prevăzute de lege, societatea comercială trebuie să țină:

a) un registru al acționarilor, în care se vor arăta, după caz, numele, prenumele, denumirea, domiciliul sau sediul acționarilor cu acțiuni nominative, precum și vărsămintele făcute în contul acționarilor;

b) un registru al ședințelor și deliberărilor adunărilor generale ale acționarilor;

c) un registru al ședințelor și deliberărilor consiliului de administrație;

d) un registru al ședințelor și deliberărilor comitetului de direcție;

e) un registru al deliberărilor și constatărilor făcute de comisia de cenzori în exercitarea mandatului lor;

f) un registru al obligațiunilor, în care se vor arăta totalul obligațiunilor emise și al celor rambursate, precum și numele, prenumele, denumirea și domiciliul sau sediul titularilor, când ele sunt nominative.

(2) Registrele prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c) și f) vor fi ținute prin grija consiliului de administrație, cel prevăzut la lit. d), prin grija comitetului de direcție, iar cel prevăzut la lit. e), prin grija cenzorilor.

Art. 52. — (1) Profitul societății comerciale se stabilește prin situația financiară anuală aprobată de adunarea generală a acționarilor.

(2) Profitul impozabil se stabilește în condițiile legii. Din profitul societății comerciale se va prelua în fiecare an cel puțin 5% pentru formarea fondului de rezervă, până ce acesta va atinge minimum o cincime din capitalul social. Adunarea generală a acționarilor, la propunerea consiliului de administrație, poate aproba constituirea și a altor fonduri de consum sau necesare dezvoltării interne a societății comerciale.

(3) Din profitul prevăzut în situația financiară anuală se scad impozitele și alte cheltuieli legale, rezultând profitul net convenit acționarilor, care se repartizează proporțional cu subscripția de capital.

(4) În cazul înregistrării de pierderi, părțile se obligă să analizeze cauzele și să ia măsuri de recuperare.

(5) Plata dividendelor se face anual, în funcție de rezultatele obținute.

Art. 53. — (1) Perioada și normele de amortizare a mijloacelor fixe se stabilesc avându-se în vedere valoarea de achiziție și cheltuielile necesare punerii lor în funcțiune, cu respectarea normelor legale privind amortizarea imobilizărilor.

(2) Amortizarea mijloacelor fixe, ce se include în costul de producție, al prestațiilor de servicii sau în cheltuielile de circulație, se calculează de la data punerii lor în funcțiune și se utilizează pentru înlocuirea acestora sau pentru alte nevoi.

Art. 54. — Încadrarea salariațiilor societății comerciale se face pe baza contractului individual de muncă. Salarizarea se stabilește de către părți, prin negociere, cu respectarea limitei minime de salarizare prevăzute de lege.

CAPITOLUL X

Modificarea, dizolvarea și lichidarea societății comerciale

Art. 55. — (1) Schimbarea formei juridice a societății comerciale va fi hotărâtă de adunarea generală extraordinară a acționarilor.

(2) Noua societate comercială va îndeplini formalitățile de înregistrare și publicitate prevăzute de lege la înființarea societăților comerciale.

Art. 56. — Următoarele situații duc la dizolvarea societății comerciale:

a) imposibilitatea realizării obiectului social sau realizarea acestuia;

b) pierderea a cel puțin jumătate din capitalul social, dacă adunarea generală a acționarilor nu decide completarea acestuia sau reducerea lui la suma rămasă;

c) în orice alte situații prevăzute de lege sau de prezentul statut, pe baza hotărârii adunării generale a acționarilor.

Art. 57. — (1) Lichidarea se va face de unul sau mai mulți lichidatori numiți de adunarea generală a acționarilor dintre acționari sau alte persoane fizice ori juridice.

(2) Din momentul intrării în funcțiune a lichidatorilor, mandatul administratorilor și directorilor încetează, aceștia nemaiputând întreprinde noi operațiuni în numele societății comerciale.

(3) Lichidatorii au aceeași răspundere ca și administratorii.

(4) Lichidatorii își îndeplinesc mandatul sub controlul cenzorilor.

(5) Lichidatorii pot apărea în fața instanțelor judecătorești și pot încheia tranzacții cu creditorii societății comerciale.

(6) Lichidatorii vor înștiința creditorii printr-un anunț public, cerându-le să-și prezinte pretențiile într-o anumită perioadă fixată.

(7) Creditorilor cunoscuți societății comerciale li se va trimite un anunț separat, cerându-li-se să-și prezinte pretențiile.

(8) Lichidatorii care efectuează noi operațiuni ce nu sunt necesare scopului lichidării sunt răspunzători personal și solidar de executarea acestora.

(9) Din sumele rezultate din lichidare vor fi satisfăcuți mai întâi creditorii privilegiați și apoi ceilalți creditori.

(10) După aceea lichidatorii vor întocmi situația financiară de lichidare și vor face propuneri de repartizare între acționari a rezultatelor financiare ale lichidării, proporțional cu cotele de participare la capitalul social.

(11) Situația financiară de lichidare, precum și propunerile de distribuire a mijloacelor rezultate din lichidare vor fi aprobate de adunarea generală a acționarilor. După aprobarea acestei situații financiare se consideră că societatea comercială i-a descărcat pe lichidatori de activitatea lor.

(12) Pe baza situației financiare de lichidare lichidatorii vor întocmi, în formă autentică, un înscris constatator care va fi înregistrat la registrul comerțului.

CAPITOLUL XI

Dispoziții finale

Art. 58. — Soluționarea litigiilor dintre societatea comercială și persoanele juridice și fizice, precum și a celor dintre aceasta și salariați se face potrivit legislației în vigoare.

Art. 59. — Încălcarea dispozițiilor din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, atrage sancționarea contravențională și penală a administratorilor sau acționarilor vinovați, potrivit legii.

Art. 60. — (1) Evidența acționarilor societății comerciale va fi ținută de Registrul Român al Acționarilor București, iar acțiunile vor fi tranzacționate pe piața RASDAQ.

(2) Societatea comercială, cu aprobarea adunării generale a acționarilor, poate schimba opțiunea inițială privind alegerea pieței organizate și a registrului independent privat autorizat.

Art. 61. — Prevederile prezentului statut se completează cu dispozițiile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Codului comercial și ale altor acte normative în vigoare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Centrului Național de Pregătire în Statistică

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 9/1992 privind organizarea statisticii oficiale, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Centrul Național de Pregătire în Statistică, denumit în continuare *centru*, este instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii, aflat în subordinea Institutului Național de Statistică.

(2) Sediul Centrului Național de Pregătire în Statistică este în municipiul București, Bd. Libertății nr. 16, sectorul 5, în spațiul în suprafață de 236 m² din imobilul proprietate publică a statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(3) Suprafața de 236 m² prevăzută la alin. (2) se transmite din administrarea Institutului Național de Statistică în administrarea Centrului Național de Pregătire în Statistică. Predarea-preluarea

acestui spațiu se face pe bază de protocol încheiat între instituțiile interesate.

Art. 2. — Obiectul de activitate al centrului îl constituie:

a) formarea profesională continuă prin sistemul educațional a personalului din serviciile de statistică oficială în domeniile statisticii, demografiei, economiei, econometriei, sociologiei cantitative și tehnologiei informației;

b) promovarea culturii statistice în sistemul administrației publice centrale și locale, în companii și societăți naționale, regii autonome, societăți comerciale, persoane juridice de drept public sau privat;

c) formarea profesională continuă a funcționarilor publici debutanți din serviciile de statistică oficială;

d) efectuarea contra plată, pe bază de contract, de activități de documentare, cercetare, instruire, asistență tehnică sau consultanță pe obiectivul specific de activități, la cererea instituțiilor sau persoanelor fizice interesate.

Art. 3. — La elaborarea și realizarea programelor de pregătire și perfecționare profesională, precum și la stabilirea categoriilor de personal care participă la aceste programe centrul colaborează cu unitățile de profil din ministere și instituții publice sau private interesate.

Art. 4. — Eliberarea diplomelor educaționale și a certificatelor de absolvire se face în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 5. — (1) Centrul este condus de un director, asistat de un director adjunct, numiți prin ordin al președintelui Institutului Național de Statistică, în condițiile legii.

(2) Directorul îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) aprobă programul, tematica și structura obligatorie a cursurilor de formare ale centrului;

b) asigură conducerea curentă a activității centrului;

c) răspunde de disciplina generală și de punerea în practică a orientărilor Institutului Național de Statistică în domeniul formării profesionale continue;

d) organizează aducerea la îndeplinire a prevederilor, ordinelor și instrucțiunilor care privesc activitatea centrului, emise de președintele Institutului Național de Statistică;

e) coordonează activitatea de recrutare și angajare a personalului centrului, potrivit dispozițiilor legale, de regulă dintre specialiștii în domeniile prevăzute la art. 2;

f) întocmește bugetul de venituri și cheltuieli, care se supune spre aprobare președintelui Institutului Național de Statistică;

g) reprezintă centrul în raport cu Institutul Național de Statistică, cu ministerele și cu celelalte organe ale administrației publice;

h) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare al centrului;

i) participă la ședințele Colegiului Institutului Național de Statistică atunci când se discută probleme ce au legătură cu activitatea centrului.

(3) Directorul adjunct asigură punerea în practică a programelor de pregătire și aplicarea tuturor reglementărilor referitoare la formarea profesională continuă. Directorul adjunct îndeplinește și alte atribuții stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare al centrului.

Art. 6. — (1) Coordonarea activității didactice și metodologice a centrului este asigurată de consiliul de coordonare format din 5 membri, după cum urmează:

a) secretarul general al Institutului Național de Statistică;

b) directorul general al Direcției generale politici resurse umane și formare profesională din cadrul Institutului Național de Statistică;

c) un cadru universitar din domeniul de specialitate, desemnat de ministrul educației și cercetării;

d) un reprezentant al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, desemnat de ministrul muncii și solidarității sociale;

e) directorul centrului.

(2) Membrii consiliului de coordonare sunt numiți prin ordin al președintelui Institutului Național de Statistică. Mandatul acestora este de 3 ani, cu posibilitatea reînnoirii pentru o perioadă de încă 3 ani.

(3) Consiliul de coordonare se întrunește trimestrial în ședințe ordinare și, ori de câte ori este nevoie, în ședințe extraordinare. Ședințele sunt prezidate de secretarul general al Institutului Național de Statistică.

(4) Consiliul de coordonare are următoarele atribuții principale:

a) analizează și propune Colegiului Institutului Național de Statistică spre avizare tematică și structura obligatorie ale programelor de formare ale centrului;

b) analizează și propune spre avizare Colegiului Institutului Național de Statistică tematica anuală de pregătire;

c) evaluează anual, din punct de vedere științific și metodologic, activitatea centrului și analizează propunerile de dezvoltare în perspectivă;

d) stabilește condițiile de evaluare specifice domeniului său de activitate și colaborează cu instituțiile abilitate prin lege, în vederea certificării formării profesionale;

e) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare al centrului.

(5) Mandatele membrilor consiliului de coordonare încetează înainte de termen în următoarele situații:

a) demisie;

b) deces;

c) în cazul încetării sau suspendării calităților în virtutea cărora au devenit membri ai consiliului de coordonare.

(6) În cazul în care intervine una dintre situațiile prevăzute la alin. (5), președintele Institutului Național de Statistică numește un nou membru, cu respectarea prevederilor alin. (1) și (2).

Art. 7. — (1) Membrii consiliului de coordonare prevăzuți la art. 6 alin. (1) lit. c) și d) au dreptul, pentru participarea la ședințe ordinare, în cazul în care acestea au loc în afara orelor de program, la o indemnizație de ședință în cuantum de maximum 20% din salariul brut al directorului centrului.

(2) Fondurile necesare pentru acoperirea indemnizațiilor prevăzute la alin. (1) se prevăd în bugetele proprii anuale ale centrului.

Art. 8. — (1) Numărul de posturi necesar, structura organizatorică și statul de funcții ale centrului se aprobă prin ordin al președintelui Institutului Național de Statistică.

(2) Atribuțiile și sarcinile centrului se stabilesc prin regulament propriu de organizare și funcționare și se aprobă prin ordin al președintelui Institutului Național de Statistică.

(3) Personalul centrului este angajat prin concurs, potrivit prevederilor legale în vigoare.

(4) Salarizarea personalului centrului se face potrivit dispozițiilor legale în vigoare pentru instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii.

Art. 9. — (1) Centrul organizează programe de formare profesională continuă cu o durată cuprinsă între 3 și 120 de zile.

(2) Programele de formare profesională continuă se organizează la sediul centrului sau la sediile direcțiilor teritoriale de statistică.

(3) Personalul care participă la programele de formare profesională continuă se consideră delegat în interesul serviciului, beneficiind de drepturile prevăzute de lege în acest sens.

(4) Personalul Institutului Național de Statistică participă anual la programele specifice de pregătire profesională, în baza unui contract încheiat cu centrul, finanțarea făcându-se din bugetul propriu destinat pregătirii profesionale.

Art. 10. — (1) Cheltuielile curente și de capital ale centrului se asigură integral din venituri proprii.

(2) Veniturile proprii ale centrului provin din: executarea unor contracte de instruire, cercetare, asistență sau consultanță de specialitate, venituri obținute prin sponsorizări, donații, asistență financiar-tehnică a unor organisme europene ori internaționale, precum și din alte surse stabilite în condițiile legii.

(3) Disponibilitățile rămase neutilizate la sfârșitul anului se reportează în anul următor cu aceeași destinație.

Art. 11. — (1) Pe durata funcționării centrului acesta va beneficia de posesia și folosința spațiului în care își desfășoară activitatea, urmând să suporte, în funcție de suprafața deținută, cota-parte din totalul cheltuielilor de întreținere, reparare, consolidare a acestuia, pe bază de protocol încheiat între Institutul Național de Statistică și centru.

(2) Protocolul prevăzut la alin. (1) se încheie în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, în baza situației contabile existente la data de 31 martie 2003.

Art. 12. — Prevederile prezentei hotărâri intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării și prognozei,
Gheorghe Romeo Leonard Cazan

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

p. Președintele Institutului Național de Statistică,
Daniela Elena Ștefănescu

București, 13 martie 2003.
Nr. 295.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a părții din imobilul proprietate publică a statului, care se dă în administrarea
Centrului Național de Pregătire în Statistică

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Modul de preluare a imobilului	Caracteristicile tehnice ale imobilului
București, Bd. Libertății nr. 16, sectorul 5	Administrare	Suprafața = 236 m ²

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind concursul public de oferte nr. 34/2003 pentru concesionarea unor activități miniere de explorare

Având în vedere:

- solicitările persoanelor juridice pentru concesionarea unor activități miniere de explorare, adresate Agenției Naționale pentru Resurse Minerale;
- prevederile art. 9 și 40 din Legea minelor nr. 61/1998;
- prevederile art. 6—17 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 61/1998, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 639/1998,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 368/1999 privind reorganizarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. 1. — Agenția Națională pentru Resurse Minerale, cu sediul în București, str. Mendeleev nr. 36—38, sectorul 1, telefon: +(40) 21-313 22 04, +(40)21-212 54 45-49, fax: +(40)21-210 74 40, oferă în vederea concesionării activităților miniere de explorare, în condițiile Legii minelor nr. 61/1998, Hotărârii Guvernului nr. 639/1998 privind aprobarea Normelor pentru aplicarea Legii minelor nr. 61/1998 și ale Hotărârii Guvernului nr. 14/1999 privind aprobarea, la cererea asociațiilor salariaților disponibilizați, a continuării activității la unele mine trecute în conservare, perimetrele de explorare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Durata concesionării activităților miniere de explorare din perimetrele de explorare stabilite conform art. 1 este de maximum 5 ani, cu drept de prelungire pentru cel mult 3 ani, cu reducerea corespunzătoare a mărimii perimetrului, și drept de preemțiune la obținerea licenței de exploatare.

Art. 3. — În scopul întocmirii ofertelor Agenția Națională pentru Resurse Minerale asigură accesul la datele specifice, în baza unui acord de confidențialitate, pentru utilizarea datelor și informațiilor geologice, cu plata tarifelor pentru consultare, în condițiile legii.

Art. 4. — Ofertele pentru concesionarea activităților miniere de explorare se depun la Agenția Națională pentru Resurse Minerale în termen de 60 de zile calendaristice de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului ordin.

Art. 5. — Condițiile de participare, conținutul ofertelor și modul de evaluare a acestora sunt reglementate prin Procedura de selectare a ofertelor privind concursul public nr. 34/2003 pentru concesionarea unor activități miniere de explorare pentru ape subterane și solide, care se oferă gratuit, la cerere, de către Agenția Națională pentru Resurse Minerale.

Art. 6. — Ofertanții rămân angajați prin termenii ofertelor lor pentru toată durata de valabilitate a licenței solicitate.

Art. 7. — Deschiderea ofertelor va avea loc în ședință publică, la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale. Data și ora ședinței publice de deschidere a plicurilor se anunță la depunerea ofertelor. Nerespectarea conținutului plicurilor, stabilit prin Procedura de selectare a ofertelor privind concursul public nr. 34/2003 pentru concesionarea unor activități miniere de explorare pentru ape subterane și solide, sau a coordonatelor perimetrului oferit determină descalificarea ofertantului.

Art. 8. — Agenția Națională pentru Resurse Minerale va analiza ofertele în maximum 30 de zile și va comunica rezultatul evaluării tuturor ofertanților.

Art. 9. — (1) În termen de 10 zile calendaristice de la primirea comunicării de respingere a ofertelor, la solicitarea, în scris, a ofertanților respinși, Agenția Națională pentru Resurse Minerale va transmite o copie de pe procesul-verbal de evaluare a ofertelor.

(2) În termen de 5 zile calendaristice de la primirea copiei de pe procesul-verbal de evaluare a ofertelor, ofertanții pot depune la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale contestații cu privire la modul în care au fost respectate dispozițiile legale care reglementează concesionarea prin concurs de oferte publice.

(3) În termen de 10 zile calendaristice de la primirea contestației, Agenția Națională pentru Resurse Minerale este obligată să soluționeze contestația și să comunice răspunsul său contestațarului.

Art. 10. — Negocierea licențelor de explorare cu câștigătorii concursului începe după finalizarea contestațiilor și durează 30 de zile.

Art. 11. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

București, 20 martie 2003.
Nr. 44.

ANEXĂ

LISTA
perimetrelor miniere de explorare R 34/2003

Nr. crt.	Denumirea perimetrului	Localizarea perimetrului (județul)	Suprafața (km ²)	Coordonate Stereo'70		Resurse minerale
				X	Y	
1	2	3	4	5	6	7
1.	Vedere—Cetățuia	Harghita	10,001	528.056	566.271	apă minerală
				528.165	570.218	
				525.644	570.275	
				525.543	566.278	
2.	Dealul Cetății	Harghita	10,083	540.250	556.800	apă minerală
				540.250	559.389	
				538.715	561.196	
				537.368	559.330	
3.	Pischia	Timiș	10,004	500.354	214.954	apă minerală
				500.204	217.951	
				499.205	217.900	
				499.255	216.900	
				498.256	216.850	
				498.206	217.850	
				497.207	217.800	
				497.157	218.800	
4.	Buda	Bacău	10,000	577.000	629.000	tuf
				577.000	631.000	
				576.000	631.000	
				576.000	633.000	
				574.000	633.000	
				574.000	629.000	
5.	Carașova Vest	Caraș-Severin	11,775	415.300	250.300	calcar
				415.280	254.150	
				418.200	254.300	
				418.340	250.250	
6.	Ciocmani	Sălaj	10,000	645.000	371.700	gips, alabastru
				645.000	374.200	
				641.000	374.200	
				641.000	371.700	

1	2	3	4	5	6	7
7.	Dumbrava—Macău	Cluj	19,623	592.650 592.650 595.250 595.250 594.880 594.880	363.000 370.770 370.770 363.740 363.340 363.340	gips
8.	Valea Mare— Budureasa	Bihor	10,00	579.000 579.000 577.000 577.000	311.000 316.000 316.000 311.000	calcar cu brucit
9.	Traian	Tulcea	10,001	403.185 403.185 398.409 398.409	753.748 755.842 755.842 753.748	calcare, conglomerate, granite
10.	Mâșca	Bihor	10,00	616.370 616.370 613.550 613.550	315.500 319.046 319.046 315.500	calcar, nisipuri, argile
11.	Găvanele	Buzău	10,500	437.250 437.250 434.250 434.250	612.000 615.500 615.500 612.000	ape minerale

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
